

Pěčín

Kraj: Královéhradecký

Správní obvod: Rychnov nad Kněžnou

Nadmořská výška: 507 m n. m.

Počet obyvatel: 481

Adresa URL: www.pecin.cz

Okres: Rychnov nad Kněžnou

GPS souřadnice: 50.153781N, 16.424684E

První pís. zmínka: 1318 (706 let)

PSČ: 517 57

Historie obce Pěčín

První písemná zmínka o založení osady Pěčín je z roku 1237 a následně z roku 1318 i v souvislosti s výstavbou a zničením hradu Pěčín. Uzemím obce Pěčín kdysi procházela kupecká stezka (pěšina). Je pravděpodobné, že z této skutečnosti lze odvodit vznik původního názvu obce Pěšín. Ten pak v průběhu času mohl být zkomolen do názvu Pěčín. Jako další možnost je uváděno osobní jméno Pěka (Pieka), které měl patrně některý z potomků Heřmana z Rychnova, který na zdejším hradě sídlil. První zmínka o znaku obce je datována do konce 14. století do doby vlády pánů z Rychnova a také Rokytnice v Orl. Horách, Slatiny nad Zdobnicí a Pěčina. Motivem znaku bylo lekno - klíčící rostlinka. Jediným dokladem podoby znaku je pravděpodobně kresba obecního kronikáře pana učitele Jana Krčmáře. Od motivu lekna je odvozena např. levá část obecního znaku obce Slatiny nad Zdobnicí a také obce Sázava u Lanškrouna. Měla by být asi také základem budoucího obecního znaku obce Pěčina, sídla ochranného hradu pánů z Rychnova, kteří ve svém erbu měli symbol klíčící rostlinky - lekna. Vývoj obce Zakladatelem obce se stal praotec rodu pánů z Rychnova Heřman z Drnholce, který dostal od Přemysla Otakara II. území u říčky Kněžny. Vystavěl hrad, jemuž se říkalo Richenave (lesní újezd) a povýšil Rychnov na město. Kolem roku 1260 založil osady Pěčín, Rokytnici a Slatinu. K jejich ochraně si Rychnovští později vystavěli i další hrad v Pěčíně. Před r. 1318 byl pánem horských dědin (Pěčín, Rokytnice, Slatina) Hroznata, kanovník Pražský, člen rodu Kouniců a příbuzný pánů z Rychnova. Hrad byl v době jeho nepřítomnosti přepaden a vypálen z důvodu sporu mezi Hroznatou a ostatními příslušníky rodu z Drnholce. Z hradu zůstaly jen zbytky zdí a zčásti zasypaný příkop. O sto let později byl pánem Pěčina Hynek, třetí syn Jetřicha z Rychnova. V období 1419-1433 pak vládl v Rychnově v Rychnově Hynek II., syn Jetřicha II. V době husitských válek roku 1421 vpadla do žamberské oblasti vojska slezských knížat na podporu císaře Zikmunda. Vypálila zde množství vesnic, vydrancovala a sežehla neopevněné dvory a zničila hrad Hynka z Pěčina. Po Hynkově smrti prohlásil císař Zikmund jeho statky za královské odúmrtí a panství přidělil Půtovi z Častolovic. V roce 1454, bylo za vlády Ladislava Pohrobka, odúmrtí zrušeno a panství vráceno Janu mladšímu z Rychnova. Roku 1497 byl Pěčín se Slatinou prodán Vilému z Pernšteina. Ústřední správu měli Perštejnové v Potštejně. Horské vsi Pěčín a Slatinu připojili k Liticím. 16. října 1556 bylo panství prodáno knížeti Arnoštovi, falckrabímu z mocného rodu Wittelsbachů. 12. července 1558 koupil litické panství pan Václav Okrouhlický starší z Kněnic na Borovnici. Po jeho smrti v roce 1561 bylo panství prodáno panu Mikuláši z Bubna. Bubnové pak panství drželi celých 246 let. V roce 1809 koupil panství Veriand hrabě Windischgratz a po něm roku 1815 koupil panství Angličan John Parish. Parishové pak byli posledním šlechtickým rodem, který v Pěčíně vládl. Roku 1848 byla poražena revoluce. Přinesla však lidem značné ulehčení tím, že bylo zrušeno

poddanství a robota. Feudální vrchnost vystřídala státní správa. Nově vznikající zemědělské usedlosti byly z velké části zatíženy hypotékami. Přesto se ale postupně začaly uplatňovat pokrokovější metody zemědělské výroby. Větší péče byla také věnována chovu dobytka. Byly zdokonalovány pluh, srpy byly nahrazovány kosami, dřevěné brány železnými. Ale stále se selo ještě ručně a mlátilo cepy. První secí stroje se objevily teprve koncem 19. století. Začaly se také objevovat šrotovnice, fukary a mlátičky. Byla založena družstevní mlékárna a založen sbor dobrovolných hasičů. Maloročníci a bezzemci se ale stále více stávali závislími na velkých sedlácích, kteří měli potřebné potahy, nářadí i stroje. 20. století Pěčín v této době byl čistě zemědělskou obcí a obyvatelstvo bylo téměř výhradně české. Postupně se zvyšovalo školní vzdělání, většina dětí již pravidelně navštěvovala obecnou školu. V roce 1914 vypukla 1. světová válka. Zboží byl nedostatek a bylo nekvalitní. Všechno bylo na přidělové lístky. Za oběť války padla řada pěčínských občanů. Na jejich počest byl později postaven památník padlých s pamětními deskami s jmény padlých a bustou presidenta Tomáše Garrigue Masaryka na vrcholu pomníku. Po roce 1918 se vznikem republiky narůstaly naděje lidí na zlepšení situace. Rolníkům se nejvíce dotýkala pozemková reforma. Vznikaly postupně nové obchody, hostince, pekařství a řemeslnické provozovny - kovárna, kolářství apod. Významnou roli sehrál rozvod elektrické energie. Začaly se objevovat první rádiové přijímače a motocykly. V životě obce sehrál významnou roli i rozvoj spolků, především tělocvičné jednoty Sokol, dobrovolných hasičů a divadelního spolku. Zvyšovala se postupně i úroveň výuky a vzdělávání. Stále více dětí bylo po páté třídě obecné školy posíláno do školy měšťanské. Vědomí válečného ohrožení vedlo k zabezpečování přípravy občanů na obranu proti válce. Byla organizována vojenská cvičení a zahájena výstavba pohraničních opevnění s využitím pomocných pracovních oddílů vytvořených převážně z občanů příhraničních obcí. Po roce 1938 nastoupila těžká léta německé okupace. Všechny české organizace a spolky byly zrušeny, ponechán byl jen hasičský sbor. Ve škole byla zavedena výuka němčiny. Občanům byly rozepsány povinné dodávky všech zemědělských produktů. V obci pracovala početná odbojová skupina. Koncem války byli v Pěčíně ukrýváni aktivní účastníci odboje a uprchlíci z táborů nuceného nasazení.

